

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 26/2015
29.10.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Браниславе Апостоловић и Гордане Ајншпилер-Поповић, чланова већа, у парници по тужби тужиоца М.Д. д.о.о. из Б., кога заступа пуномоћник Н.С., адвокат из Б., против туженог Е.А.В. д.о.о. из Б., кога заступа пуномоћник И.Ц., адвокат из Б., ради утврђења ништавости анекса уговора, вредност предмета спора 301.000 евра, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж бр. 4480/13 од 08.10.2014.године, у седници већа одржаној дана 29.10.2015.године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца М.Д. д.о.о. из Б., изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж бр. 4480/13 од 08.10.2014.године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду П бр. 5966/12 од 10.04.2013.године, у ставу првом изреке одбијен је тужбени захтев за утврђење ништавости додатка Г Уговора о консултантским услугама и пројектовања закљученог дана 20.11.2007.године између тужиоца као инвеститора и туженог као пројектанта. У ставу другом изреке, одбијен је приговор пресуђене ствари истакнут од стране туженог. У ставу трећем изреке обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове спора у износу од 720.000,00 динара.

Привредни апелациони суд је побијаном пресудом Пж бр. 4480/13 од 08.10.2014.године, одбио жалбу тужиоца као неосновану и потврдио првостепену пресуду Привредног суда у Београду у ставовима првом и трећем изреке. Одбио је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде тужилац је преко пуномоћника из реда адвоката изјавио благовремену и дозвољену ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и прекорачења тужбеног захтева учињеног у поступку пред другостепеним судом.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у границама прописаним одредбом члана 399. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 125/04 и

111/09) који се у конкретном случају примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11) осим у погледу ревизијског цензуса који је прописан одредбом члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“ 55/14) и одлучио да ревизија тужиоца није основана.

Побијана пресуда није захваћена битном повредом одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности. Иста није захваћена ни битном повредом из члана 361. став 2. тачка 12. ЗПП, на коју указује ревидент јер нема недостатака због којих не би могла бити испитана. Побијаном другостепеном пресудом није прекорачен тужбени захтев, нити се ревизијом предлагача конкретно указује на прекорачење тужбеног захтева учињено у поступку пред другостепеним судом. Неоснован је ревизијски навод о погрешној примени материјалног права.

Према утврђеним чињеницама, парничне странке су се налазиле у облигационоправном односу по основу закљученог уговора о консултантским услугама и услугама пројектовања од 04.07.2006.године, који се односи на пројекат М.Д.. Између истих странака 20.11.2007.године закључен је спорни додаток Г Уговора који је потписан и оверен од стране туженог, а у име тужиоца потписани од стране Д.Е. који је био заступник фирме С.и. а. с. д.о.о. који је оснивач тужиоца са 5% удела и то правно лице је ангажовано као бизнис менаџер пројекта М.Д.. То правно лице и привредно друштво Е.Е.Е. из Х. закључили су уговор о оснивању овде тужиоца при чему је већински оснивач привредно друштво из Х. коју је као овлашћено лице заступао Ј.Е.. Потписник Анекса Г Уговора закљученог између парничних странака имао је усмени налог за то од Г.К. који је радио на позицији заменика генералног директора инжењеринга у привредном друштву из Х.. Пројекат сачињен на основу Анекса Г Уговора предат је тужиоцу преко лица за кога није оспорио овлашћење да прими идејни пројекат сачињен по основу додатка Г Уговора. То лице је пројектни задатак одобрило 15.04.2008.године. Тужени је тужиоцу фактурисао услуге пројектовања пружене на основу додатка Г Уговора, а како тужилац није извршио плаћање поднет је предлог за извршење у предмету Ив 2553/08 у коме је донето решење о извршењу 19.02.2008.године против кога тужилац није изјавио приговор, те су новчана средства на име цене пружених услуга наплаћена.

Код овако утврђених чињеница правилно нижестепени судови закључују да је независно од чињенице да ли је Д.Е. био овлашћен за потписивање додатка Г Уговора тужилац је исти накнадно одобрио у смислу члана 88. став 1. ЗОО задржавањем пројектне документације, при чему је пројекат био одобрен од стране лица чија овлашћења за то нису била спорна, а према становишту првостепеног суда и неизјављивањем приговора на решење о извршењу.

Уговор који неко лице закључи као пуномоћник у име другог без његовог овлашћења по члану 88. став 1. ЗОО обавезује неовлашћено заступаног само ако он уговор накнадно одобри. У конкретном случају правиан је закључак другостепеног суда да само једна радња неизјављивања приговора на решење о извршењу не би била довољна за закључак о накнадно одобреном додатку Г Уговора, међутим како је од стране тужиоца пројектни задатак извршен по додатку Г Уговора одобрен и задржана пројектотехничка документација, то

наведене активне и пасивне радње сагледане као целина представљају конклюдентну радњу накнадног одобрења закљученог анекса уговора. Стога је неосновано указивање ревидента да непоступање тужиоца има природу ћутања понуђеног које по члану 42. ЗОО не може се сматрати одобравањем, нити је одобрење дато сагласно члану 29. ЗОО изричито и у облику прописаном за уговор за чије се закључење даје. Уговор се у конкретном случају сматра ваљано закљученим јер је тужилац који спори да је овлашћено заступан примио извршење из закљученог додатку Г Уговора и није обавестио туженог да тако закључени уговор не одобрава, на који начин је закључење уговора у смислу члана 88. став 1. ЗОО, одобрено.

На основу изложеног, те како ни осталим ревизијским наводима није доведена у сумњу правилност и законитост побијаног решења, на основу члана 405. став 1. ЗПП Врховни касациони суд је одбио ревизију тужиоца као неосновану.

**Председник већа-судија
Бранко Станић,с.р.**